

odbor legislativy a koordinace předpisů

náměstí Hrdinů 1634/3

140 21 Praha 4

Č. j. MV- 13982-3/LG-2019

Praha 27. února 2019

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly

zde

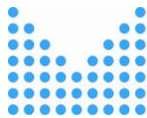
Stanovisko – vymáhání pokut za dopravní přestupky cizinců

k č. j.: MV- 10809-2/ODK-2019 ze dne 22. 1. 2019

Odbor legislativy a koordinace předpisů obdržel Vaši žádost o stanovisko ze dne 22. 1. 2019 pod výše uvedeným č. j. k problematice vymáhání pokut uložených cizincům za dopravní přestupky. Konkrétně se jedná o překračování nejvyšší dovolené rychlosti, které je zjišťováno pomocí stacionárních radarů. Projednávání těchto přestupků v praxi umožnila výměna informací s cizími státy prostřednictvím systému EUCARIS.

Úvodem si dovoluujeme upozornit, že podle § 106 odst. 3 správního řádu *se pro exekuci, vybírání a evidenci peněžitých plnění uplatní postup pro správu daní*. Předmětnou oblast upravuje zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, který spadá do působnosti Ministerstva financí (§ 4 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů). Správní řád a ani zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, neobsahují bližší pravidla vymáhání peněžitých plnění, resp. pokut za přestupky.

Domníváme se, že výkon rozhodnutí o přestupku lze uskutečnit zásadně jen na území České republiky, a to vzhledem k územní působnosti vnitrostátních předpisů upravujících kompetence orgánů veřejné moci. Vůči cizincům proto bude přicházet v úvahu provedení exekuce postižením jejich majetku v České republice – například daňová exekuce příkázáním pohledávky z účtu cizince u tuzemského poskytovatele platebních služeb podle § 190 daňového řádu. To samozřejmě platí pouze za předpokladu, že takový majetek cizince v České republice existuje. Některé zvláštní právní úpravy mohou umožňovat přeshraniční vymáhání pravomocně

uložených pokut či jiných správních trestů.¹ Jde však o výjimku, obecně je tato možnost vyloučena.² Není nám známo, že by dané přeshraniční vymáhání bylo připuštěno například u přestupků podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. K této otázce by se však mohlo kvalifikovaně vyjádřit spíše Ministerstvo dopravy jako gestor zákona o silničním provozu (§ 17 zákona č. 2/1969 Sb.).

Pokud jde o tazatelem zmíněné „nabídky od advokátních kanceláří na zajištění vymáhání pokut u zahraničních přestupců“, není z textu dotazu zřejmé, jakým způsobem by měly být tyto služby prakticky poskytovány. Obecně vzato není přípustné, aby správce daně přenášel správu placení daní, včetně pokut za přestupky,³ na soukromoprávní subjekt – srov. zásadu zákonnosti podle § 5 odst. 1 daňového řádu. Jednalo by se o delegaci výkonu státní správy, pro kterou by musel existovat zvláštní zákonný základ. Rovněž nepřipadá v úvahu, aby subjekt veřejné správy (územní samosprávný celek či stát), jehož je příslušný správce daně součástí, např. úplatně postoupil právo na úhradu pokuty podle § 1879 a násl. občanského zákoníku, s tím, že postupník by následně tuto pohledávku uplatňoval občanskoprávními prostředky. Daňová pohledávka má specifickou veřejnoprávní povahu a nelze ji, přinejmenším co do způsobilosti být postoupena, poměřovat ustanoveními práva soukromého (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2013 sp. zn. 29 Cdo 4474/2011). Pro výše naznačený nebo podobný postup by opět musel existovat dostatečný zákonný základ. Ten však podle našeho názoru v současném právním řádu nenalzáme.

JUDr. Vít Šťastný
ředitel odboru

vyřizuje: Mgr. Jiří Totín
tel. č.: 817 309
e-mail: jiri.totin@mvcv.cz

¹ Viz § 37b odst. 2 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, navazující na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES.

² Viz zejména obecnou výlukou uvedenou v § 1 odst. 4 písm. d) zákona č. 471/2011 Sb., o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek, ve znění pozdějších předpisů, navazující na čl. 2 odst. 3 písm. d) Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření.

³ Tato peněžitá plnění jsou daní ve smyslu § 2 odst. 3 písm. c) daňového řádu (tzv. peněžité plnění v rámci dělené správy).